

en øget konkurrence mellem det offentlige og det private med hensyn til at rekruttere disse sygeplejersker. Den situation kan medføre en stor risiko for, at lønniveauet på området vil blive presset i vejret, når der skal konkurreres om arbejdskraften, og resultatet kan blive øgede offentlige udgifter uden nødvendigvis flere behandlinger. Ud fra en sådan samfundsøkonomisk betragtning kan man ikke sige, at der er fornuft i at understøtte en sådan udvikling.

Regeringen finder alt i alt, at det at give adgang for kommunerne til at privatisere hjemmesygeplejen rejser en del alvorlige og svære problemstillinger, og det er baggrunden for, at regeringen ikke kan se, at der skulle være nogen særlig begrundelse for at støtte det fremsatte forslag.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Som ministeren allerede har sagt, er det tredje gang inden for 3 år, vi skal i gang med et ideologisk skoleridt, hvorvidt hjemmesygeplejen skal udføres af sygeplejersker ansat i offentligt eller privat regi.

I Socialdemokratiet har vi svært ved at se, at der er fremkommet noget nyt i denne sag, der gør, at der er behov for en lovændring. Jeg har også svært ved at forstå, at Venstre og De Konservative, efter at to beslutningsforslag er blevet nedstemt, nu fremsætter et lovforslag, der sandsynligvis heller ikke kan skabes flertal for. Jeg vælger at opfatte forslaget som ren ideologi, ja, nærmest som et halvreligiøst drilleforslag, som har til formål at sætte skub i udliciteringsdebatten igen, og et sådant skoleridt ønsker vi ikke at deltage i. Vi har ingen eksempler på, at brugerne er utilfredse med den nuværende ordening, og vi mener fortsat, at ansvaret for og ansættelse af sygeplejersker til varetagelse af den personlige pleje hører hjemme i offentligt regi.

Jeg tror heller ikke, at en udlicitering af hjemmesygeplejen vil løse det problem, at der er for få sygeplejersker rundt omkring i landet. Der er ingen logik i at tilskynde til yderligere afgang af sygeplejersker fra det offentlige sundhedssystem, og jeg er også overbevist om, at en udlicitering vil føre til øget konkurrence om de få sygeplejersker, der er til rådighed, og herved give en øget risiko for, at lønniveauet presses op. Netop af den grund kan det undre mig, at der er kommuner, der ønsker at udlicitere hjemmesygeplejerskerne, når et øget lønpres automatisk vil medføre en udgiftstigning i

kommunerne. Det plejer faktisk at være det modsatte argument, kommunerne bruger, når de vil udlicitere, nemlig at spare penge.

Men det er faktisk ikke derfor, Socialdemokratiet ønsker at fastholde hjemmesygeplejerskerne i offentlig ansættelse. Vi mener, at hjemmesygeplejen er kerneområdet inden for sundhedsvæsenet. Det er tale om lægehenvist pleje, der i dag fungerer som hospitalernes forlængede arm ved udskrivelse af patienter til efterbehandling i hjemmet. Også tunge pleje- og behandlingsopgaver varetages i dag af hjemmesygeplejersker, og jeg mener, det kan blive vanskeligt at sikre patienterne et sammenhængende behandlingsforløb, hvis vi ikke fastholder, at personlig pleje skal foretages af sygeplejersker, der er ansat hos den kommune, som har ansvaret for både patienten og kvaliteten af den udførte plejeopgave.

Det handler også i høj grad om tryghed. Hjemmesygeplejersken er i en periode den vigtigste støtte for patienten, der befinder sig i en vanskelig restitutionsfase, og det sidste, patienten har brug for i en så sårbar situation, er en resultatløst sygeplejerske, der ikke har tid til at gå ind i et samarbejdsteam med læge og hjemmehjælp. Alene det, at patienter bliver spændt for et borgerligt ideologisk udliciteringsfelttog, skaber en usikkerhed, og det burde være argumentation og begrundelse nok for ikke at stemme for dette forslag. Socialdemokratiet kan i hvert fald ikke støtte forslaget.

Henning Grove (KF):

Da vores ordfører, fru Henriette Kjær, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne fremføre følgende:

Børsen skrev først på året en artikel, hvor den socialdemokratiske borgmester Anker Boye kraftigt kritiserede sundhedsministeren for at gøre livet unødvendig besværligt for kommunerne, når det gælder udlicitering af hjemmesygeplejen. Derfor regnede vi med, at tredje gang var lykkens gang, at der nu var en god chance, fordi Anker Boye jo er formand for Kommunernes Landsforening.

Han nævnte i artiklen, at han var træt af, at politikerne på Christiansborg sidder og blokerer, når kommunerne beder om at få ændret en lovgivning, så den passer bedre til den virkelighed, kommunerne befinder sig i, og det kan vi da ikke have siddende på os, vel? Derfor er det ganske naturligt, at vi ikke vil blokere for en smidig og tidssvarende lovgivning, og derfor